

Naročnina

zuaša letno 30 Din, polletno 15 Din,
— za inozemstvo letno 60 Din.

Posamezna številka 1 Din.

UREDNIŠTVO — UPRAVA:
pri g. Jos. Benko v M. Soboti
telefon številka 8.

Štev. rač. poštne hran. 12.549

Izhaja vsako nedeljo.

MURSKA KRAJINA

Tednik za gospodarstvo, prosveto in politiko

Cena oglasov

Na oglasni strani: cela stran 800
Din, pol strani 400 Din. — Cena
malim oglašom do 30 besed 15 Din,
vsaka beseda več 1 Din. — Med
tekstom vsaki oglas 15% dražji.
Pri večkratnem oglaševanju popust.

UREDNIŠTVO in UPRAVA
v Murski Soboti.

Rokopisi se ne vračajo.

IV. LETO

Murska Sobota, 21. novembra 1937.

ŠTEV. 47.

Izrodek vojne

Te dni je poteklo dvajset let, odkar se je na zemljevidu Evrope zarisala nova država, nad katero je zavihral rdeč prapor, z znamenjem srpa in kladi v sredini. Iz razvalin mogočne carske Rusije je zrastle nova stavba, ki že nekaj let meče zlovesče sence na vse države sveta. Marsikdo je mislil pred dvajsetimi leti, da je boljševiška sovjetska vladavina le bežen odlomek v zgodovini Rusije, ki jih je že v zgodovini toliko prestala, a iz katerih se je vedno znala izmotati. Ne le bežen opazovalec tedanjih dogodkov si je ustvaril to mnenje, prepričani o tem so bili tudi sami voditelji komunizma in propovedniki delavskega gibanja in nihče ni verjel, da se bo revolucionarni preobrat ustalil do življenskih oblik. Računali so, da se bo to preje zgodilo v državah, kjer prevladuje tovarniški in drugi delavski živelj, ne pa v Rusiji, kjer je bilo milijone kmetov priklenjenih na grudo. Da se je pa to vendar zgodilo, je vzrok ta, da so komunistični agitatorji izrabili čas, ko se je mogočna Rusija začela v notranjosti rušiti radi državljanskih vojn, ko je ruski mužik stradal na frontah, ko je začelo njegovi ženi in otrokom primanjkovati kruha. Z besedami: „Konec vojne, milijonom potreben kruh“, so planili komunisti v množico. Ruska fronta se je razsula in milijon vojakov je z orožjem v rokah pribežalo z bojišč na svoje domove. Pobegli vojaki so sestavljali jedro revolucionarjev.

Z veliko naglico so se odigravali za slovansko Rusijo tako usodni dogodki. Carja in njegovo družino so zaprli in nato v neki kleti ustrelili, a trupla so pokopali v nekem zapuščenem rudniku. Vladi so zdrknile vajeti iz rok in tudi naslednječasne vlade, ki si jih je ljudstvo samo postavilo, niso imele toliko moči, da bi preprečile medsebojno klanje po ulicah največjih ruskih mest. Po razpadu fronte so Rusi na hitro roko sklenili mir v Brest Litovsku, kjer so Nemcem, Avstrijcem in njihovim zaveznikom odstopili veliko ozemlje od Belega do Črnega morja ter obljubili tako veliko vojno odškodnino, da je bilo vsoto kar težko izra-

ziti s številkami. Bil je to sramotni mir, kakor ni najti drugega v zgodovini človeštva. K sreči pa je Avstrijo in Nemčijo doletela zaslužena usoda in sovjetom je ostal denar v žepu.

V žarišču vsega gibanja pa je stal Vladimir Iljič Uljanov, ki ga zgodovina pozna pod imenom Lenin. Ko se je zazibala ogromna ruska stavba v izpodkopanih temeljih, se je Lenin v zaprtem vagonu vrnil iz tujine, kamor je moral zbežati radi svojega komunističnega delovanja. To je bil mož širokega obzorja, železne energije in naravnost nečloveške brezobzirnosti. V družbi svojih sodelavcev je on edini vedel kaj hoče, ki se v dosego svojih ciljev ni ničesar ustrašil in kateremu ni bila nobena žrtev prevelika. Sam kot globoko prepričan komunist ni veroval v to, da je Rusija dežela, v kateri se bi dali uresničiti komunistični nazori. Računal je le, da bo plamen komunizma, ki bo zagorel v Rusiji, zanetil požar v tistih evropskih državah, ki so imele radi svojega številnega delavstva mnogo bolj ugodna tla za razširitev in uresničenje rdečih načel. In vsa Leninova nečloveška brezobzirnost se pokaže baš v tem, da je žrtvoval ves ruski narod na oltar svojih nakan, ter stopal proti svojemu cilju preko nagromadenih trupel, ob potokih človeške krvi in mimo nešteti razdejanih in oskrunjenih ognjišč. Pravijo, da je vse to delal pod vplivom svoje težke bolezni. Komunističnega raja ni dolgo užival. Umrl je na paralizi (mrtvoudnost).

Leninova brezobzirnost se je oprijela tudi njegovih naslednikov, ki so vzeli krmilo nove sovjetske države v svoje roke. Ti možje niso poznali v svojem vladanju nobenih ovinkov. Kdor se jim je zoperstavljal z besedo ali z dejanjem, so ga neusmiljeno podrli, poteptali. In baš ta njihov nastop jim je v svetu pridobil mnogo slepih privrženecov, a še več nasprotnikov, katerim ni bilo človeško truplo stopnica k oltarju brezprimerne sebičnosti. Zadnji v verigi teh vlastodržcev je sedanjí vladar Rusije, prosluli Stalin, čigar bič že nekaj let šviga po sključenih ruskih hrbtih. On je bil grobokop onega boljševizma, ki ga na Ruskem označujejo kot

vojni komunizem. Stalin je ubral drugo pot. Napovedal je načrtno gospodarstvo in obnovo s petletkami. In kar se je dosedaj dogajalo na Ruskem, je daleč, daleč proč od sanj Lenina in njegovih sodelavcev in onih ljudi, ki oznanujejo komunistična načela izven Rusije. Stare, „vojne komuniste“, je Stalin kar na lepem proglasil za izdajalce komunizma, in kogar je dosegla njegova roka, je bil postavljen k zidu in ustreljen. To „veliko čiščenje“ v komunističnih vrstah, ki se še odigrava, je kaj značilno za ves komunistični pokret ter nam predstavlja boljševiški raj v pravi in nepotvorjeni sliki.

Kljub nekdanjim obljubam ljudstvu: „Kruh in mir“, ni danes v Rusiji ne enega, še manj drugega. „Mir“ bi lahko označili sledeče: Poboj menjševikov — poboj socialistov — nato so krvaveli belogardisti — sledili so jim meščani — potem nasprotniki revolucije — duhovščina — bogatejši kmetje — sedaj se pa koljejo sami med seboj. Slika „miru“ je popolna! Njihov prapor ni zaman rdeč in je živo znamenje države, nad katero vihra. In kruh,

ki so ga tudi obljubil? Rusija je nekoč pridelala toliko žita, da je bila žitnica Evrope. Boljševikom pa se je posrečilo, da so v tej blagoslovljeni zemlji milijoni pomirjali od gladu in to se še vedno dogaja. Kam so dali žito? Kava je država, ki je hotela pribaviti čim več inozemskih valut, ki jih je rabila pri nakupu strojev. Pa je prodala toliko žita, da ga je doma primanjkovalo in posledica tega je bila, da je 15 milijonov kmetov umrlo za lakoto v enem letu. Položaj ruskega kmeta je danes žalosten. Kmet dela večina za državo, le nekaj malo zemlje sme za sebe obdelati. Nič boljše se ne godi delavcu, ki zasluži 120 papirnatih rubljev mesečno, kar bi bilo v našem denarju 200 din. Pri tem pa je vse mnogo dražje kot pri nas.

Iz vsega tega si lahko bralec ustvari sliko kakšen je boljševiški paradiž v Rusiji. In človek se mora še bolj zamisliti, če pomisli, da je bilo treba za ustvaritev tega izrodka svetovne vojne neštivilno človeških žrtv. Dvajsetletnica boljševiške vlade bo zapisana s krvavimi črkami v zgodovini človeštva.

POLITIKA

Češkoslovaški zunanji minister dr. Krcfa je na skupni seji poslanskega in senatnega odbora za zunanje zadeve povdaril v svojem poročilu tudi sledeče: „Letos je bilo mnogoštevilnih dokazov o složnem delovanju Male antante. Zaradi njenega složnega nastopa v Ženevi v vseh mednarodnih vprašanjih, in končno zaradi pogajanj z Madžarsko o ravnopravnosti so morali utihniti glasovi, ki so se pri vsaki priliki oglašali, češ da je Mala antanta v razpadu. Nasprotno: naravne osnove te zveze se čedalje bolj krepijo.“

Prvaki Samostojne demokratske stranke so obiskali dr. Mačka, da se dogovorijo v nadaljnjem delu združene opozicije po programu, kakor so ga postavili na svojem sestanku vsi šefi opozicije. Enako delavni so tudi Beograščani. Vsaka skupina iz opozicije ima redne sestanke in pretresa trenutni politični položaj.

Minister Djura Jankovič je na nekem sestanku v Beogradu rekel sledeče: „Ko smo ustanavljali JRZ, smo pozvali vse državljane, naj vstopijo in sprejmejo njena osnovna načela na-

rodnega in državnega edinstva. Člani JRZ smo načelno za sporazum, toda ne za sporazum med jugoslovenskimi narodi, ker je v Jugoslaviji samo en narod, temveč za sporazum med politiki, ki predstavljajo narod. Sporazum kakor si ga zamišlja JRZ, ne sme poglabljati razlik med posameznimi deli našega troimenega naroda, temveč mora počasi izgladiti vse razlike, ki so ostale kot posledice težke preteklosti.“

Madžarski zunanji minister Kanya je v svojem zunanje političnem poročilu omenil tudi odnose Madžarske napram Mali antanti. Rekel je, da se še ne more govoriti o pozitivnih rezultatih, vendar je vprašanje madžarske vojaške enakopravnosti bistveno že rešeno. Dobra volja Male antante obeta v kratkem sporazum. Sporno vprašanje ostanejo še nadalje manjšine. Države Male antante nočejo preko dosedanjih mednarodnih obvez v tem pogledu prevzeti nikakih novih obveznosti. Za izboljšanje medsebojnih odnosov je Madžarska pripravljena tudi na žrtve. Žrtve pa bodo morale biti obojestranske tako, da se države Male antante odločijo, da dajo nove pogoje za rešitev manjšinskega vprašanja.

